

31 Aphthon. [Mar. Victor.] De metr., GL 6, 136, 13–17 Keil

Est et altera species trimetri scazontis, quam Hipponax induxisse perhibetur, cuius compositio talis est, ut secunda ab ultima semper syllaba longa ponatur, id est ut non iambo sexto, sed spondeo pede aut trochaeo, contra quam lex iambi postulat, terminetur, meritoque a Graecis appellatur scazon, id est claudus.

32 Heraclid. Pont. (158 Wehrli) ap. Athen. 15, 701 ef

τὸ δὲ ὑφ' Ἡρακλείδου τοῦ Ποντικοῦ λεχθὲν φανερῶς πέπλασται, ἐπὶ σπονδαῖς τοῦτο πρῶτον εἰς τρεῖς εἰπεῖν τὸν θεὸν οὕτως ἰὴ παιάν, ἰὴ παιάν, <ἰὴ παιάν>. ἐκ ταύτης γὰρ τῆς πίστεως τὸ τρίμετρον καλούμενον ἀνατίθησι τῷ θεῷ, φάσκων τοῦ θεοῦ {τοῦθ' } ἐκάτερον εἶναι τῶν μέτρων, ὅτι
10 μακρῶν μὲν τῶν πρώτων δύο συλλαβῶν λεγομένων ἰὴ παιάν ἤρωον γίνεται, βραχειῶν δὲ λεχθεισῶν ἰαμβεῖον, διὰ δὲ τοῦτο δῆλον ὅτι καὶ τὸν ἰαμβον ἀναθετέον αὐτῷ· βραχειῶν γοῦν γινομένων εἰ δύο τὰς ἀπασῶν τελευταίας συλλαβὰς {εἰς} μακρὰς ποιήσει τις, ὁ Ἴππώνακτος ἰαμβος ἔσται.

33 (52 Md.) Diom. Ars Gramm. 3, GL 1, 507, 14s Keil

*De iambico scazonte. iambicus scazon idem Hipponacteus ab auctore
15 dicitur fere similis superioribus, nisi quod in imo habet spondeum.*

34 Gramm. Harleianus p. 16 Studemund

τὸ οὖν παλαιὸν ἰαμβικὸν διαιρεῖται εἰς τὸ κωμικόν, τὸ τραγικόν, τὸ σατυρικόν, τὸ Ἴππωνάκτειον τὸ καὶ χωλόν, τὸ τοῦ Ἀνανίου τὸ καὶ ἰσχιορωγικόν . . . , τοῦ δὲ Ἴππωνακτείου τὸ δέχεσθαι ἐν τῇ ζ' χώρᾳ σπονδεῖον ἢ τροχαῖον· διὸ καὶ χωλαίνειν δοκεῖ κατὰ τὴν βάσιν, ὑπερκατάληκτον ταύ-